

За думите и още нещо

Странно... През последните няколко години темата на конференциите сякаш е провокирана от тематика, върху която съм размишлявала или обсъждала с приятели. Десетата национална конференция „Насърчаване на четенето, 2021 - „Съхранените думи“, за пореден път затвърди тази необяснима за мен тенденция.

Сами по себе си, думите не носят почти никакви емоционални послания. Също като текста, изписан на компютърния екран, те предават само факти и информация. Истината се крие в долавянето и в разбирането на контекста, на конкретните обстоятелства и на това, защо са употребени едни или други думи.

Винаги ли използваме онези фрази и изрази, които носят своя точен, а не скрит смисъл? Думите, които използваме предават ли истинските чувства, мисли и намерения? Какви да бъдат думите - съхраняващи или нараняващи, натъжаващи или спасяващи? Ние избираме! И колкото повече се замисляме над тях - думите, произнесени или написани, толкова по-малко тъжни, наранени и сломени ще бъдем!

Осъзнаваме ли всички ние тяхната ценност? Всъщност, както и в живота, едни осъзнават, а други не. Но за всички нас, които с нетърпение очакваме националната конференция за насърчаване на четенето, е важно да подбирате правилните думи, които да ни послужат при:

Изразяването на емоция, породена от отправените послания, духовната сила и зареждащата енергия.;

Споделянето, чрез което разказваме за тревогите, успехите, разтърсилите ни събития / в добрия и не съвсем смисъл/ в личен и професионален план.;

Сътрудничеството, чрез което обменяме опит, помагаме си взаимно, подкрепяме се и провокираме раждането на нови идеи;

Грижата, проявявана към другите и правеща от невъзможното възможно за насърчаване любовта към книгите и четенето от най-ранна детска възраст.

Старанието при подготовката на материала, изразяващо се в използване на точните думи и изрази за споделяне на емоцията, вълнението, тревогата, грижата, новата идея, които докосват сърцата ни.

Но нека отново да се върнем на думите. Онези, които ще пресъздадат мислите и тревогите ми. В забързаното ежедневие забелязвам как хората си създават и използват едни и същи, повторяеми, досадни навици в езика на тялото и си служат с привични, изтъркани от честата употреба фрази, наречени клишета, с които предизвикват мен или друг събеседник на свой ред да им отвърне с друго клише. Тези думи и изрази обикновено се използват от хора, които нямат достатъчно богато въображение. Те са прекалено умствено лениви, за да говорят по-оригинално и да опишат някоя ситуация по-живописно и по-ярко. Искане ми се, в качеството си на учител на най-малките, чрез личния си пример, да ги накарам да откриват красотата в българските думи. Искане ми се, но все по-често забелязвам как аз самата не винаги използвам силни, точни и ясни думи. Защо? За да бъда по-близко до децата, поради огромната възрастова разлика помежду ни или да бъда разбрана от тях. Преобладаващата част от активния речник на малчуганите са думи и изрази, взаймствани от детски предавания. До известна степен, той е и проекция на недостатъчната им комуникация както с връстници така и с възрастни.

Ситуацията, свързана с COVID19, в която се намираме повече от година, ни отдалечи едни от други. Децата все по-рядко имаха възможност да общуват помежду си.

Различната ситуация стимулира много от нас учителите, включително и мен, да търсим подходящи средства и начини, за да споделяме прочетеното или наученото от нас и, подбирайки най-точните думи, да провокираме родителите да четат на децата си повече приказки, песни и стихотворения, както и да коментират заедно прочетеното като използват разнообразие от думи. Чрез училищен е Twinning проект "Коледни еко вълшебства" в известен смисъл успяхме да работим в тази посока. Това бе проект, който използва положителните коледни емоции у децата и техните родители, насочи вниманието им към опазването на природата и нейните ресурси и насърчи креативното мислене на децата и работата им в сътрудничество. Всички ние заедно, успяхме да преживеем емоцията чрез празничната Коледна тематика. Вълшебството на Коледа бе предадено, прочетените и коментирани приказки, изпятите песни, споделените с всички нас стихотворения.

<https://dg18pchelica-kk.com/proekti/etwinning-proekt-koledni-eko-valshebstva-2020-2021.html>

Необичайната ситуация провокира нас възрастните да се върнем назад към любими четива или открием нови такива. Всички онези, които посветиха времето си на книгата откриха съхранените, спасени, спасяващи и вдъхновяващи думи.

Подготвяйки материал за конференцията, всяка година осъзнавам колко много ми е дала възможността за участие в нея. Разговорите, дискусииите и споделеното по време на събитието ми дава отговор на много въпроси. Осъзнавам, че в практиката си с децата и работата по национални и европейски е Twinning проекти и такива по Програма Еразъм+ съвсем нецеленасочено се старая да използвам най-подходящите, точни думи, за да достигне идеята и посланието им до повече хора. Работата ми с деца на възраст от 3 до 7 години, изисква прецизиране на думите и изразите, точност на изказа, вискателност към малчуганите. Важно е как ще им го поднесем, важен е личния пример, за да провокираме интереса им към книгите и четенето на един по-късен етап.

Детска градина №18 „Пчелица“ – гр. Казанлък
кв. „Васил Левски“
3-7 годишни деца
гл. учител Евгения Стефанова Ангелова
GSM: +359899691376 / e mail: jeni.a.1962@abv.bg